

РЕЛИГИЯ И ВЪЗПИТАНИЕ - ЧАСТ 2

Възпитание на култ към Божиите угодници - светиите

След поклонението на Бога св. православна Църква отдава дължимата почит на Божиите угодници – ангели и светии.

Мотивът за едно такова почитане е следният: по съвършенство светиите са най-близко до Бога; те са усърдни Негови служители, посредници между Бога и човека, образци за подражание.

Възпитанието на култ към светиите се осъществява най-вече чрез празниците в тяхна чест. Голяма полза за възпитание на култ към Божиите угодници допринася участието в литийни шествия до манастири, оброчища, чудотворни икони и пр.

За изясняване на култа към светиите особено много допринася църковната проповед, агиографската и аскетическата литература, историята на монашеството и др.

Възпитание на молитвеност

Последната е вродена дарба у човека, която може да се развие до молитвена светост, но може и да заглъхне. Като навик тя се усвоява като всеки друг навик – чрез упражнение в молене. Този, който се моли, става добър молитвеник. Моленето става негова вътрешна потребност.

Честото посещение на богослужението обаче не е гаранция само по себе си за придобиване качеството молитвеност. Моленето не е само навик, както другите навици. То е жив огън в душата, който може все повече да бъде разпалван.

Необходимо е силно молитвено настроение, яснота, правилност и изразителност при произнасяне на молитвата, молитвена дикция.

Но молитвата не е само настроение. Тя е словесен израз на дълбоки религиозни изживявания. Без яснота и изразителност в молитвената дикция не е възможно да се предадат

преживяванията на душата.

За да се придобие качеството молитвеност и да стане то постоянно у човека, нужно е участие в молитвения живот на Църквата, осмисляне и разкриване на молитвите, живот в тях.

Но има и още едно условие за възпитание в молитвеност – лична убеденост, че наистина молитвите са чути от Бога. Откъде идва тази убеденост? Преди всичко от думите на Исуса Христа: „Всичко, що поискате в молитва с вяра, ще получите” (Мат. 21:22).

Автор: Проф. Ив. Денев

Източник: Списание Духовна култура, кн.8 – август, 1991